

‘Ik geef haar liever tijd dan cadeaus’

Rapper Akwasi (30) heeft voor zijn dochter Nekayah (4 maanden) alvast een beroepenlijst gemaakt. ‘Ik denk erg vooruit en wil haar graag helpen.’

INTERVIEW FLEUR BAXMEIER FOTOGRAFIE CEES RUITEN JR.

Akwasi (30) en zijn vriendin Ahisha werden in april ouders van Nekayah. Hij maakt deel uit van rapformatie Zwart Licht, is verhalenverteller, tafelheer bij DWDD en presenteert op NPO3 ReChill, zijn eigen meditatieprogramma. In oktober verscheen zijn eerste dichtbundel: *Laten we het er maar niet over hebben.*

Akwasi zit achterover geleund in het Amsterdamse Volkshotel. Op steenworp afstand van z'n huis houdt hij hier kantoor voor z'n label Neerlands Dope en werkt hij aan nieuwe muziek. ‘Ik ga geen uur reizen voor mijn werk,’ zegt hij stellig. ‘Stiekem ben ik best een workaholic, maar er moeten genoeg momenten zijn waarop ik thuis ben. Zit ik op kantoor en merk ik dat ik meer zin heb om met Nekayah te spelen of samen in slaap te vallen, dan ga ik dat doen.’

Had je verwacht dat het zo zou gaan als vader of is dat een onverwachte ontwikkeling? ‘Vroeger zei ik: “Neem je agenda net zo serieus als je moeder.” Nu neem ik mijn agenda net zo serieus als mijn dochter. Ik hield er al een strikt agendabeleid op na, maar sinds Nekayah er is, ga ik nóg strakker met m'n tijd om. Mijn werkdagen zijn korter, maar efficiënter ingedeeld en daardoor doe ik per saldo meer dan voorheen. Waar ik eerder thuis nog weleens e-mails beantwoordde of iemand belde,

is thuishomen nu écht thuishomen. Daar ben ik niet met mijn werk bezig, maar met mijn dochter.’

Vier jaar geleden zei je nog dat je pas op je veertigste kinderen wilde. Waarom was dat? ‘Mijn vriendin Ahisha wilde jong moeder worden, maar ik was bang dat een kind mijn werk in de weg zou staan. Je bent veel tijd kwijt aan een kind en ik had eerst nog wat tijd nodig voor mezelf. Voor de buitenwereld leek het misschien alsof ik alles goed voor mezelf kon regelen, maar dat was nog niet echt zo. Ik kon niet eens normaal ‘nee’ zeggen tegen leidinggevenden, aanbiedingen of vrienden die zeiden: “Kom, we gaan stappen.” Je moet jezelf kunnen redden om voor een ander te kunnen zorgen.’

Heb je het idee dat je nu wel goed voor je dochter kunt zorgen? ‘Ja. De laatste jaren ben ik gegroeid als mens. Ik heb meer gezien, gelezen, geleefd. Ondertussen heeft →

‘Als ik een vraag stelde, kreeg ik van mijn ouders een klap voor mijn kop’

Ahisha me laten inzien dat een kind geen obstakel hoeft te zijn op weg naar je toekomstdromen. Het stimuleert je alleen maar om nog beter je best te doen, omdat je als ouder op een andere manier in het leven staat. Ik vind het een zegen dat ik een kind in mijn leven heb mogen verwelkomen. Het is een enorme verrijking en een geweldig cadeau. Ik ben zo blij met haar dat ik soms denk: misschien had ik er tóch een paar jaar eerder aan moeten beginnen.’

Neem je het vaderschap net zo serieus als je carrière? ‘Ik besteed veel tijd en aandacht aan het vaderschap. Zo heb ik er tijdens de zwangerschap van Ahisha veel over gelezen, waaronder een fantastisch boek dat als uitgangspunt had dat je vrouw de producent is, jij als man de manager en dat je samen een product op aarde zet. Hoe ga je om met dat product? Dat paste helemaal in mijn straatje. Om me mentaal klaar te stomen, heb ik ook verschillende apps gedownload, zoals Who’s Your Daddy. Ik ben leergierig, nieuwsgierig en vind het boeiend om te weten wat ik moet doen als bepaalde situaties zich voordoen.’

Tijdens de zwangerschap ben je ook begonnen met het uitschrijven van wat je je kind wilt meegeven. Wat staat er boven aan die lijst? ‘Dat tijd het allerbelangrijkste is dat ik haar kan geven. Geen cadeaus of spullen, maar minuten, uren, dagen die je samen doorbrengt. Ze is al een keer meegegaan naar een show, ze mag met me mee naar de studio, ze gaat met ons op reis. Ik ben blij dat ik het belang van tijd nu al inzie en niet pas achteraf. Wat ook hoog scoort, is verantwoordelijkheidsgevoel. Ze is nu pas een paar maanden oud, maar ik wil haar in een vroeg stadium al leren dat ze bijvoorbeeld zelf haar speelgoed moet opruimen, omdat niemand anders dat

gaat doen. Ze moet weten dat ze dat zelf moet leren en kunnen. Ik ga haar behandelen als een volwassene.’

Hoe gaat die volwassen aanpak er in de praktijk uit-zien? ‘Toen ik klein was, mocht ik niet meepraten met mijn ouders en ooms en tantes. Mijn ouders zijn opgegroeid in Ghana, waar dat onderdeel is van de cultuur. Je moest als kind respect hebben en je mond houden. Als ik een vraag stelde of een opmerking maakte, kreeg ik een klap voor mijn kop, omdat dat brutaal was: bām, naar je kamer! Daar ben ik hard van geworden, maar dat is niet hoe ik met mijn dochter wil omgaan. Ik wil haar leren dat slaan en schreeuwen niet het antwoord is. Dat zulk gedrag staat voor onmacht, en dat het juist goed is om vragen te stellen en je bijdrage te leveren. *Join in*, praat maar mee. Ze moet juist nieuwsgierig zijn en initiatief nemen, vind ik.’

Je klinkt heel zelfverzekerd. Ben je dat ook echt? ‘Zonder arrogant te willen zijn, denk ik dat het logisch is dat ik er zelfverzekerd in sta. Ik heb veel met kinderen gewerkt, in mijn familie ben ik de favoriete oom en ik heb veel met andere vaders gesproken. Ahisha is afgestudeerd pedagoog, dus zij weet er ook veel van en wat wij doen is echt teamwork. We zitten qua opvoeding volledig op één lijn en doen alles wat met Nekayah te maken heeft samen. We denken allebei heel erg vooruit, zo heb ik bijvoorbeeld al een beroepenlijst voor haar gemaakt. Ze mag worden wat ze wil, maar ik wil haar graag helpen met een aantal beroepen, zoals bijvoorbeeld advocaat, rechter, bioloog, rapper, regisseur en pianist.’

Wat wil je met die beroepenlijst bereiken? ‘Ik heb die lijst in een opwelling gemaakt, maar misschien is het

een extra richtlijn om dieper op haar interesses in te kunnen gaan. Stel dat ze op de basisschool bedenkt dat ze astronaut wil worden, dan wil ik met haar naar een museum over ruimtevaart. Misschien wil ze liever actrice worden, dan gaan we naar een theaterschool. Zodat ze kan kijken wat ze tof vindt en op welk vlak ze zich wil ontwikkelen. Ik weet nog hoe blij ik als kind was toen ik *De Grote Bosatlas* kreeg, omdat ik aardrijkskunde te gek vond. Ik ga sowieso een atlas voor Nekayah kopen, zodat ze kan zien in welk continent Ghana ligt.’

Welke rol wil je dat Ghana in haar leven gaat spelen? ‘Om te weten wie je bent, moet je je achtergrond, cultuur en taal kennen. Ik ben mijn ouders nog steeds dankbaar dat ze mij Ghanees hebben geleerd, want ik kan zonder mijn ouders naar Ghana reizen en me daar prima redden. Nekayah wordt in het Nederlands opgevoed, maar ze moet ook Engels en Ghanees leren. Ik ken iemand in de Bijlmer die Ghanees geeft aan kinderen. Daar zal Nekayah vanaf haar vierde naartoe gaan, ook omdat ze dan makkelijker met haar familie kan communiceren. Mijn moeder spreekt beter Ghanees dan Nederlands en praat bijna altijd Ghanees met de andere ouderen. Ik wil dat Nekayah snapt wat ze zegt en dat ze Ghanees terugpraat tegen Ghanese ouderen.’

Je komt best streng en stellig over. ‘Ik ben haar vader, dus ik vind het belangrijk om haar richting te geven. Daarom kan ik streng overkomen, maar ik ben ook iemand met humor en een open geest. Ik eet bijvoorbeeld zo nu en dan vlees, maar mijn vriendin is vegetarisch en onze dochter gaat ook geen vlees eten. Maar stel nu dat ze op haar vierde zegt: ‘Ik wil ook een stukje kip,’ *be my guest*. Ze maakt uiteindelijk zelf haar keuzes, ik stimuleer haar daarin en stuur soms een beetje bij.’ ♦